

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Annona quae illis qui ecclesiis inseruiebant, suppeditabatur, & caeteris
Imperatoris virtutibus. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

vt omnes communi consilio id ratum cupiant, quod accu-
 rata & recta ratio postulare videtur, quodq; nihil cum Iu-
 dæorum periurio habet commercii. Verum vt summam rei
 breuiter complectar, visum est communi omnium iudicio
 sacratissimum Paschatis festum vno eodemq; die celebran-
 dum esse. Neque enim in re tam sancta ac solemni vlla dif-
 fensio debet existere: imò verò hanc sequi sententiam, cui
 nullus à fide alienus error, nullum vitium admistum sit, nul-
 tò maximam habet commendationem. Quæ cum ita se ha-
 beant, lubentes hoc decretum, tanquam donum Dei, & mæ-
 datum reuera cœlitus demissum amplexamini. Nam quic-
 quid in sanctis episcoporum conciliis decernitur, id vniuer-
 sum diuinæ voluntati debet attribui. Quamobrem vos, v-
 bi omnibus dilectis nostris fratribus res in hoc concilio ge-
 stas, sententiam iam decretam, & sanctissimi festi obseruan-
 di modum denunciaueritis, eadem ipsi approbare, riteq; re-
 disponere debetis, vt simulatq; vestram rectam omnium re-
 rum dispensationem iam pridem à me desideratam, me pla-
 ne perspicere contigerit, vno eodemq; die vobiscum vnà sa-
 cro sanctum festum recolere possim, & simul omnium causâ
 permagnam animo capiam voluptatem: quod quidem fiet
 cum intellexero non solum diabolicam crudelitatem, per-
 vestra rectè facta diuina virtute opem ferente penitus pro-
 fligatam esse, verum etiam fidem nostram, pace & concor-
 dia conciliata, vbique egregiè florere. Deus vos, fratres cha-
 rissimi, seruet incolumes.

*De Annona quæ illis qui ecclesiis inserviebant, sup-
 peditabatur, & cæteris Imperatoris virtutibus.*

CAPVT XI.

Ista quidem ad eos, qui abierant à concilio, scripsit Impe-
 rator. Episcopos autem, qui ibi in vnum conuenerant,
 (erant, vt supra dixi, numero treceti decem & octo) per-
 multis tum sermonibus benignis, tum amplis muneribus
 perhumanitus excepit: iussitq; vt sedes multæ pararentur,
 quò illis pariter omnibus epulum daret. Qui autem erant
 illustriores, eos suæ ipsius mensæ fecit participes: alios ve-
 ro ad alias dimisit mensas. Ac cum videret dextros oculos
 quibusdam effossos, intellexissetque quòd constantia pro
 pieta-

pietate, eam cladem illis attulisset, labra vulneribus admo-
 uuit, pro certo persuasus osculo se benedictionem inde hau-
 sturum esse. Conuiuio tandem peracto, alia dona rursus il-
 lis distribuit: quinetiam literas ad prouinciarum præfectos
 dedit, mandauitq; vt certus frumeti numerus uiduis & his,
 quæ perpetuam seruant uirginitatem, quinetiam illis, qui di-
 uinis ministeriis obeundis consecrati sunt, in singulis ciui-
 tatibus quotannis suppeditaretur: eumque non tam egen-
 tium necessitate, quam sua ipsius magnificentia mensus est.
 Huius congiarij tertia pars adhuc suppeditatur: quippe im-
 pius tyrannus Iulianus totum penitus abstulerat ille quid-
 em, sed qui ei successit in imperio, hoc quod iam suppe-
 ditatur, donari mandauit. Fames enim, quæ tum grassaba-
 tur, subsidia, quæ talibus tribui consueuerant, exigua admo-
 dum effecerat. Quod si congiariū, quod id temporis à Cō-
 stantino donatum erat, triplo maius fuit, quam quod iam
 datur, facile inde quisq;, si modò uoluerit, Imperatoris ma-
 gnificentiam poterit perspicere. Porro autem illud mini-
 mē silentio prætermittendum arbitror. Erant quidem ca-
 lumniandi studio flagrantēs, qui quosdam episcopos accu-
 sabant, & criminationis libellos Imperatori offerebant.
 Ille istis ante concordiam constitutam acceptis, primum
 cum eos vinculo constrinxisset, annuloq; suo obsignasset,
 seruari iussit. Deinde cum concordiam inter eos concili-
 asset, libellos in medium adductos illis ipsis præsentibus,
 igne absumendos curauit, iureiurando adiecto, se ne verbū
 quidem in illis scriptum perlegisse. Nam sacerdotum, in-
 quit, vitia non sunt populo aperienda, ne ille inde causa of-
 fendiculi arrepta, licenter peccare aggrediatur. Quinetiam
 eum hoc quoque adiecisse memorant. Si suis oculis episco-
 pum alienæ uxori stuprum inferre forte videret, facinus il-
 lud nefandum suo paludamento se obtecurum, ne facino-
 ris aspectus, eos qui idem ipsum cernerent, vlla ex parte læ-
 deret. Cum igitur Episcopos ad hunc modum hortatus es-
 set, & sacerdotes Dei tam amplo affecisset honore, singulos
 ad suum gregem redire mandauit.

Eusebij Casariensis de fide Niceæ exposita epistola.

CAPVT XII.

Hoc